

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného Mgr. Petrem Olejářem, advokátem se sídlem Vinohrady 794/45, 639 00 Brno, adresa pro doručování: Táboritská 1000/23, 130 00 Praha 3, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Veveří 7, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 6. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce Mgr. Petera Olejára se sídlem Vinohrady 794/45, 639 00 Brno **s e p ř i z n á v á** v částce 4.719 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 6. 2016, č. j. (dále též „žalovaná“) byly zamítnuty námitky žalobce směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2016, č. j. a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 18. 4. 2016 byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“), neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne 5. 4. 2016 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 27. 4. 2016, doručené žalované dne 28. 4. 2016, o nichž rozhodla žalovaná dne 9. 6. 2016, toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobou ze dne 25. 7. 2016 požádal žalobce o přidělení advokáta ex offio. Poukázal na dlouhodobé zdravotní problémy v oblasti krční a bederní páteře s tím, že v současné době došlo k progresi zdravotního stavu. Jedná se o problémy pohybového aparátu doprovázené velkými bolestmi ve svalech a závratěmi. Dále mu byla diagnostikována osteoporóza. Navrhl, aby soud zajistil vypracování znaleckého posudku, na základě kterého by byl komplexně zhodnocen jeho zdravotní stav.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 22 Ad 24/2016-13, byl žalobci pro předmětné soudní řízení ustanoven zástupce Mgr. Peter Olejár, advokát se sídlem Vinohrady 794/45, 639 00 Brno.

V doplnění žaloby ze dne 20. 10. 2016 uvedl žalobce, že má dlouhodobé zdravotní problémy trvající již 11 let, přičemž zdravotní stav se neustále zhoršuje. Stěžoval si na bolesti v oblasti krční a bederní páteře doprovázené závratěmi. Vyslovil nesouhlas s posudkem o invaliditě vypracovaným žalovanou, měl za to, že v jeho případě se jedná o závažnější postižení páteře, proto potíže nelze klasifikovat, tak jak tomu bylo, jako lehké funkční postižení. Dle jeho názoru měly být zohledněny i další závažné zdravotní potíže, především osteoporóza. S ohledem na zdravotní obtíže nezvládá vykonávat výdělečnou činnost, nezvládá soustavnu pracovní zátěž, veškerá jeho denní aktivita je spojena s vysokými bolestmi. Ze zdravotních důvodů musel také ukončit výkon činnosti jako osoba samostatně výdělečně činná. Navrhl proto, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno. Doplnění žaloby podpořil i vyjádřením ze dne 30. 1. 2017, v němž opakovaně popsal bolestivé stavy. Dále namítl, že ze stanoviska posudková komise nevyplývá, zda byla zohledněna dlouhodobost jeho zdravotních problémů, vyslovil i výhrady k obsazenosti komise, v níž nebyl přítomen lékař s odborností revmatologie. V současné době je registrován na Úřadu práce ČR, pobírá dávky hmotné nouze a využívá službu azylového ubytování v Azylovém domě Křenová 20, Brno.

Soud měl k dispozici dávkový spis žalobce i posudkovou dokumentaci Městské správy sociálního zabezpečení Brno-město. Zjistil, že žádost o invalidní důchod podal žalobce dne

25. 2. 2016, jeho zdravotní stav byl posouzen lékařkou MSSZ Brno-město dne 5. 4. 2016. Jednání byl posuzovaný účasten. Bylo přihlédnuto k jeho pracovní anamnéze (posuzován byl jako programátor), dále zdravotní anamnéze, tj. lékařským zprávám ošetřujících lékařů, včetně lékařských nálezů doložených žalobcem. Na základě skutkových zjištění bylo konstatováno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodujícím zdravotním postižením je chronický vertebrogenní algický syndrom páteře s převahou cervikálií bez radikulární a míšní symptomatologie, porucha statodynamiky a svalová dysbalance. Dále byla nově diagnostikována i osteoporóza. Chronický vertebrogenní algický syndrom byl lokalizován v oblasti krční a bederní páteře. Nově byla provedena denzinometrie, v oblasti L páteře a zápěstí byla zjištěna lokální osteoporóza, jinak osteopenie, byl doporučen přísun vápníku a vitamínu D. Rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posléze posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2016, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod.

Žalobce podal námitky proti rozhodnutí, žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 2. 6. 2016. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace, tj. zprávy praktického lékaře MUDr. Š. K. ze dne 10. 3. 2016 a lékařských zpráv odborných lékařů uvedených v obsahu posudku, dále s přihlédnutím k lékařským zprávám, které žalobce předložil při jednání, bylo konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení podpůrného a pohybového aparátu. Jedná se o chronický vertebrogenní algický syndrom páteře s převahou cervikálií bez radikulární a míšní symptomatologie, porucha statodynamiky a svalové dysbalance. Zároveň bylo provedeno i vyšetření posuzovaného při jednání. Po prostudování lékařských nálezů použitých v průběhu řízení o námitkách bylo konstatováno, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Ačkoliv byla zjištěna i osteoporóza zápěstí a bederní páteře, difúzně s rizikem fraktury, osteopenie v oblasti kosti stehenní, na postižení byla zavedena medikace. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Posudkový závěr zněl, že není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Následně žalovaná vydala rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 1. 2017. Posudková komise za účasti odborného lékaře – neurologa hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti a na základě podkladové a zdravotní dokumentace založené ve spise MSSZ Brno-město, dále i z objektivního vyšetření jmenovaného v průběhu jednání posudkové komise a poté bylo učiněno posudkové hodnocení, že posuzovaný ve věku 57 let, maturant s nedokončeným vysokoškolským vzděláním v elektrotechnice s praxí elektromontéra, technického pracovníka a informatika, trpí chronickými víceetážovými bolestmi zad s maximem v krčním úseku, ale i v bederní oblasti. Podle pomocných vyšetření byly zjištěny známky prořídnutí kostní struktury (osteopenie místně až osteoporózy) bez patologických fraktur či jiných funkčních poruch

omezujících pracovní schopnost. K datu vydání napadeného rozhodnutí se funkčně jednalo o bolestivý syndrom páteře, zejména krční a bederní s velmi lehkým omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, nepatrnou poruchou statiky a dynamiky páteře bez objektivních známek přítomnosti kořenového dráždění, bez známek poškození nervů. Funkčně se jednalo o stav na hranici mezi minimálním a lehkým funkčním postižením. Stupeň postižení nebyl kvalifikován jako středně těžký či těžký, osteoporóza ve zjištěném rozsahu nesnižovala pracovní schopnost posuzovaného. Zdravotní stav byl k datu vydání napadeného rozhodnutí **stabilizován** bez zásadnějších výkyvů omezujících pracovní schopnost z dlouhodobého hlediska. Vzhledem k tomu, že pro posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav žalobce dokumentován naprosto dostatečným způsobem, řadou klinických i paraklinických vyšetření, posuzovaný byl vyšetřen klinicky i při jednání posudkové komise, nebyla shledána potřeba provádět v současnosti jakákoliv další vyšetření. Učiněný posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jeho rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře, procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1b) 20 %. Jelikož funkční stav zdravotního postižení byl hodnocen jako lehké funkční postižení, byla zjištěná funkční porucha ohodnocena na dolní hranici v položce 1b). Horní hranice poklesu pracovní schopnosti v dané položce byla stanovena vzhledem k dopadům zdravotního postižení na pokles pracovní schopnosti i s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti a kvalifikace. K datu vydání napadeného rozhodnutí tedy nebyl žalobce shledán invalidním podle § 39 odst. 1 zdp.

Jednání ve věci se konalo u zdejšího soudu dne 13. 2. 2017. Z výpovědi žalobce a stanoviska jeho právního zástupce bylo zjištěno, že nesouhlasil s hodnocením zdravotního stavu PK MPSV ČR. Stěžoval si na bolestivé stavy v oblasti páteře, osteoporózu. Přestože podstoupil vitaminovou léčbu, zdravotní stav se postupem času zhoršuje, bolesti má v kostech, v hlavě. Vleklé choroby jej omezují funkčně, jak v osobním, tak i pracovním životě. Právní zástupce žalobce navrhl důkaz vypracováním nezávislého posudku, který by zohlednil celkový zdravotní stav žalobce i jeho možnost uplatnění na trhu práce.

Žalovaná odkázala na posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 14. 2017. Dále uvedla, že při hodnocení zdravotního stavu lze přihlédnout pouze k lékařským zprávám aktuálním do data vydání napadeného rozhodnutí.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Předmětem přezkumného soudního řízení bylo rozhodnutí žalované ze dne 9. 6. 2016, č. j., kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2016 bylo potvrzeno.

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 9. 6. 2016 splňoval podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoli. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. O složení komise z hlediska odbornosti rozhoduje předseda komise, členové komise jsou obsazováni dle příčin zdravotních poruch posuzovaného. Tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, že nebylo přihlédnuto k charakteru, intenzitě i průběhu jeho zjištěných chorob. Brojí-li žalobce proti tomu, že jeho zdravotní stav byl posuzován rozporně, krajský soud se s touto námitkou neztotožňuje.

V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno výše, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací jsou chronické víceetážové bolesti zad s maximem v krčním úseku, ale i v bederní oblasti. Degenerativní změny páteře v daném věku jsou však obvyklé, bez jiné zásadnější patologie. Z vyšetření dále byly zjištěny známky prořidnutí kostní struktury, tj. osteopenie místně až osteoporózy, avšak bez patologických fraktur či jiných funkčních poruch

omezujících pracovní schopnost. Tento stav je medikamentózně upravován. Osteoporóza ve zjištěném rozsahu nesnižovala pracovní schopnost posuzovaného. Stěžejní a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý syndrom páteře, zejména krční a bederní s velmi lehkým omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, nepatrnou poruchou statiky a dynamiky páteře bez objektivních známek přítomnosti kořenového dráždění bez známek poškození nervů. Funkčně se však jednalo o stav na hranici mezi minimálním a lehkým funkčním postižením. Podle názoru především posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně zdravotní stav byl k datu vydání napadeného rozhodnutí stabilizován bez zásadnějších výkyvů omezujících pracovní schopnost z dlouhodobého hlediska. Posudková komise dále konstatovala, že zdravotní stav byl dokumentován naprosto dostatečným způsobem, řadou klinických i paraklinických vyšetření, navíc žalobce byl vyšetřen klinicky i při jednání posudkové komise. Nebyla proto shledána potřeba provádět v současnosti jakákoliv další vyšetření. Dle názoru soudu posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního postižení, byť žalobce byl přesvědčen, že v jeho případě se jedná o vážnější stupeň tohoto postižení. Posudková komise intenzitu bolestivého syndromu páteře zařadila dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1b), procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Posudková komise zdůraznila, že funkční stav je na hranici mezi položkami 1a) a 1b) citovaného ustanovení, zjištěnou funkční poruchu hodnotila na dolní hranici v položce 1b). Horní hranice poklesu pracovní schopnosti v dané položce byla stanovena vzhledem k dopadům zdravotního postižení na pokles pracovní schopnosti i s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti a kvalifikace.

V této souvislosti soud poukazuje na posudkové hledisko vyplývající z přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v němž v kapitole XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy – v oddíle E – dorzopatie a spondylopatie pod položkou 1b) je uvedeno, že při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti se hodnotí funkční postižení páteře a z toho vyplývající omezení celkové výkonnosti a pohyblivosti a dopad na schopnost vykonávat denní aktivity. Přitom se vychází z rozsahu a lokalizace postižení, časového průběhu funkčně významných strukturálních změn, funkčně významné neurologické symptomatologie, nálezů EMG, svalové dysbalance apod. Jedná-li se o zdravotní postižení s lehkým funkčním postižením (položka 1b), jedná se o postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervů, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena v rozmezí 10 až 20 %. Přiklonil-li se soud k hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce v rozsahu 20 %, vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logický a srozumitelně odůvodněný. Nelze rovněž přehlédnout, že i jednotlivé výše popsání posudky zdravotní stav žalobce popsaly shodně, tj. 20 %, přičemž toto rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti neodpovídá kritériu dle ust. § 39 odst. 1, 2 zdp. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do žádné z uvedených kategorií invalidity, není důvodu o správnosti závěru učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat. Z těchto důvodů také soud nepokládal za potřebné provedení důkazu dalším znaleckým posudkem, což je podloženo i tím, že v posudkové komisi zasedal odborník

psychiatr, posuzovaný byl v rámci jednání posudkové komise objektivně vyšetřen a posudková komise v závěru shrnula, že zdravotní stav jmenovaného byl dokumentován naprosto dostatečným způsobem, řadou klinických i paraklinických vyšetření.

Soud poukazuje i na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto optikou shora uvedeného uzavírá, že posudková komise MPSV ČR logicky i bezrozporně odůvodnila a zhodnotila zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění způsob léčby a na rozdíl od názoru žalobce neshledala progresi zdravotního stavu, naopak konstatovala, že **zdravotní stav byl k datu vydání napadeného rozhodnutí stabilizován bez zásadnějších výkyvů omezujících pracovní schopnost z dlouhodobého hlediska** (ust. § 39 odst. 6 zdp). Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobce vznesených v žalobě, i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, jeho právní zástupce ustanovený na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 22 Ad 24/2016-13 účtoval na nákladech řízení za 3 úkony právní služby po 1.000 Kč dle ust. § 7, bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, návrh ve věci samé, účast při soudním jednání dne 13. 2. 2017), 3x režijní paušál po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 3.900 Kč. Dle ust. § 19a odst. 1 a 2 vyhlášky č. 110/2004 Sb. byla zvýšena odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %, takže celková výše odměny a náhrada nákladů řízení činí 4.719 Kč, která bude jmenovanému právnímu zástupci proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 13. února 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová